

Posudek

Bakalářské práce - Břetislav Malý

Břetislav Malý se ve své tvorbě věnuje dlouhodobě motivu pohledu z okna a krajině. Obě polohy se během let na škole zásadně proměnily ve směru dekonstrukce motivu a odklonu od narativního přepisu výchozího modelu. Krajiny se přes schematizované plochy trochu více drží klasického pohledu a výstavby krajiny v plánech – s detaily domů nebo aut v nich zasazených. Přes deklaraci prostorovosti vymezuje přední, střední a zadní plán jen schematicky prostor, iluze prostoru je však popřena na úkor skladebné kompozice obrazu. Pohledy z okna jsou mnohem komplikovanější, realita je rozmontována do téměř abstraktních ploch a prvků v labyrintu rozpadajících se forem, které jsou jen jakoby drženy pohromadě rámcem obrazu. V kubistickém vidění skutečnosti z několika pohledů, úhlů a rovin se tvary a barvy prolínají do kolážovité struktury. Vědomé užití podivnosti a nedokončenosti používá autor jako aspekt formy, abstraktní malba se jen v náznaku hlásí k výchozímu reálnému světu. Experimentování a objevování za pochodu je vlastním jmenovatelem Břetislavova malířského procesu. Organický proces měnících se forem, kombinace kresebných částí a vrstevných přemalovaných ploch nese charakteristickou stopu autorova rukopisu.

Většina obrazů vypadá skoro hotově a celkem dobře, jen mám stále – a to s Břetislavem probíráme opakovaně – pocit, že jim něco chybí. Je dost těžké zcela konkrétně říci co to je. Bude to znít asi dost efemérně, bez reálné možnosti konkrétního ověření – ale snad každé gesto by mělo mít v obraze důležitost své vlastní realizace a finálního počínu. Možná větší koncentrace na koncepční řešení malby, možná detailnější a hlubší analýzu své vlastní strategie, vyjasnění si určitých principů, které by mohly být v procesu malby reflektovány. Někdy zkrátit repertoár nesčetných barev a rozdrobených forem, které jakoby prýští z opojení z malby. Možná jde také o nalezení jasnějšího konceptu v současném kontextu malby a zformulování vyjadřovacích výrazových prostředků a malířských postupů. Možná lze hledat ještě rafinovanější barevné kontrasty, více propracovat napětí velkých a malých forem i barevných ploch.

Osobně vidím možnost poučení se z díla dvou současných umělkyň - Joanne Greenbaum a Amy Sillman. Jejich obrazy jsou jiné, ale vykazují velmi blízké postupy a konceptuální řešení s obrazy Břetislava Malého – každá v jiném smyslu. Hlubší a detailní rozbor, analýza a srovnání jejich děl by mohl napovědět něco o stavu obrazu – proč vypadá ten který obraz hotově a působí jako finální, oproti jiným, které takové nejsou.

Přes některé poznámky, které se týkají problematiky finalizování děl a jejich konečného, finálního charakteru – což je dosti citlivý problémem co do jeho přesného pojmenování, je Břetislav Malý je nadaný, velmi pilný, pracovitý student. Má velký cit pro barvu i kompozici, malba mu jde celkem lehce a tak mu množství nedělá potíže. Rád bych vyzdvihl i jeho účast na mimoškolním uměleckého provozu na výstavách i jeho přínos jako spravovatele ateliérové webové stránky.

Hodnocení: B

Tomáš Lahoda

